

ты съ Българе-ты, той помагалъ на Византийци-ты, та по тѣхъ причинѣ царь Симеонъ пратилъ войскѣ въ Сръбиѣ, слѣдъ боа при Ахило. Българекы-ты войводы трѣбвало, намѣсто Петра, да поставиатъ за Сръбскый князь Павла, който ся-находилъ въ Българиѣ. Павелъ бѣлъ слѣпъ, кого-то ослѣпилъ Петръ, — и разбира-ся царь Симеонъ мѣслилъ да управя Сръбиѣ прѣзъ него. Войводы-ты Симеоновы направили измамъ: тѣи ся-сприналили съ Петра, и му ся-закляли, че нѣма да му помѣслятъ зло; нѣ штомъ гѣ повѣрвалъ, уловили го и го пратили робъ въ Българиѣ. На сръбскый прѣстолъ турили Павла, който зель да служи съ все сръдце на царь Симеона.

Най-сетнѣ, въ 923 год., царь Симеонъ рѣшилъ да иде възъ Цариградъ. Штомъ ся-пукнѣла пролѣтъ той испратилъ прѣвенъ силнѣ войскѣ подъ войводство-то на роднинѣ-тѣ си Хагана и Миника, който стигнѣли при Цариградъ на пятѣ-тѣ недѣль прѣзъ великы-посты. Слѣдъ тѣхъ штѣлъ да иде и самъ царь Симеонъ съ тяжкѣ войскѣ. Нѣ видѣлъ, че мѣчно ште може да ся-приземе Цариградъ само отъ сухо, ако нѣма помошь и откамъ море-то, та зель да трѣси сръдство за това нѣшто. Той пратилъ пратеници до Фатлума, арабскый халифъ на сѣвернѣ Африкѣ, и му прѣдложилъ тоа съѣзъ: арабска-та флота да дойде на Цариградъ, а царь Симеонъ да го обыколи въ сѣште-то врѣмя отъ сухо съ голѣмѣ силѣ, и като призематъ заедно Цариградъ, да си раздѣлятъ обира поравно. Цариградъ да остане на Българиѣ, а область Морена на халифа. Българекы-ты пратеници стигнѣли живо и здраво въ Африкѣ, халифъ-тѣ на драго